

AKCE

in.ihned.cz/zahranici

Kdo získá zlatou cibuli?

Ústřední postavou třídního reje masek je i tady princ karnevalu. Od starosty převzal vládu nad městem, a tak nemůže nikde chybět. Jede v čele průvodu masek, rozhazuje bonbony, předává ocenění i dárky a hlavně udržuje dobrou náladu.

Specifikou karnevalu v Aalstu je ohromné množství alegorických vozů doprovázených skupinami masek. Více než osmdesát velkých pojízdných kreací není výjimkou. Je to doslova gejzír nápadů. Průvodu se přitom mohou zúčastnit pouze místní. Všechny sochy, karikatury a rekvizity z vozů jsou po karnevalu zničeny a příští rok se staví nové. Z tohoto pohledu je karneval pro Aalst i významným ekonomickým přínosem. Výrobou dekorací a kostýmů se živí nemálo lidí. Masky jsou nákladné, a tak všichni dodržují nepsané pravidlo, že na masku, paruku či kostým druhého člověka se nesáhá. Lidé na karneval často šetří celý rok, a proto si ty tři dny chtějí opravdu užít.

Oblast kolem Aalstu byla známá pěstováním cibule, a tak podle dávné tradice starosta města a princ vhazují mezi účastníky karnevalu dárečky v podobě cibule. Jsou to většinou sladkosti, ale některé obsahují čísla, která znamenají hodnotnou cenu. Číslo 1 je pak pravidelně vyměněno za zlatý šperk ve tvaru cibule.

www.aalst.be/carnaval

IVREA

Oslavě masopustu v severoitalském městěčku Ivrea lze přiřadit označení nebláznivější. Ve starém centru po celý rok panuje poklid kavárenských stolků rozložených v ulicích a na náměstích. Ovšem když se přiblíží Popeleční středa, už od pátku před ní výklady mizí za bedněním a fasády domů se halí do kilometrů rybářských sítí. Ve městě neseženete jediný volný pokoj k přespání, do ulic vyrazily stovky lidí v prapodivných uniformách a úbořech, náměstí křižují kapele a píšťci.

Střelivo do bitvy: pomeranče

Karnevalové dny tu bývají doslova hektické. Prakticky na každé náměstí v historickém centru jsou navezeny tuny pomerančů a schyluje se k neuvěřitelné bitvě. Městem projíždějí vozy tažené koňmi, s posádkou ukrytou za jakýmsi brněním, ozývají se trubky a bubny.

Tradiční házení pomerančů má kořeny v polovině 19. století. Předtím – už ve středověku – se v této bitvě používaly fazole. Ve třicátých a potom v šedesátých letech 19. století začaly dívky spolu s konfetami, listy a květinami házet z balkonů na průvod vozů i pomeranče. Mířily na mladíky, o které měly zájem – chtěly, aby si jich všimli. Chlapci na vozech jim to postupně začali oplácet. Z gesta znamenají-

cího poctu se stal duel a později skutečný boj mezi házejícími na balkonech a těmi v ulicích.

Teprve po druhé světové válce se bitva změnila v nynější soutěž s pevnými pravidly. Dnes probíhá na hlavních náměstích, kde týmy na vozech – představující strážce tyranů – bojují proti pěším družstvům, tedy prostému lidu. Účastní se stovky vrhačů a je to nepochybně nejpozoruhodnější událost karnevalových svátků: zahrnuje v sobě boj za svobodu, symbol karnevalu i ztřeštěnosti a bláznovství. Pomerančová bitva se stala kulturním dědictvím a zároveň kolektivní akcí, které se může zúčastnit každý. Stačí se zapsat do seznamu jednoho z devíti pěších týmů nebo jako člen družstva na voze.

Od neděle do úterý se vždy krátce po poledni strhne na ivrejských náměstích neuvěřitelná bitva, kdy stovky pěších vrhačů útočí pomeranči na projíždějící povozy, z nichž jim opět pomeranči odpovídají jejich posádky. Když boj vrcholí, k nebi se v jednu chvíli vnesou stovky pomerančů a vzápětí na náměstích začne pršet pomerančový džus.

www.carnivaldiivrea.it

LUMÍR PECOLD

